

Lieta C-766/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 12. decembris

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Valsts padome, Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 1. decembris

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Persidera SpA

Atbildētājas:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Komunikāciju regulatīvā iestāde, Itālija)

Ministero delle Imprese e del Made in Italy (Uzņēmējdarbības un Made in Italy ministrija, Itālija)

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība par diviem *Tribunale amministrativo regionale (TAR) per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) spriedumiem, ar kuriem ir noraidīti daži *Persidera Spa* iesniegtie prasības pieteikumi par aktiem, kuri attiecas uz *Piano Nazionale di Assegnazione delle Frequenze* (Valsts frekvenču piešķiršanas plāns, turpmāk tekstā – “valsts plāns”) zemes ciparu televīzijas pakalpojumam, kā arī par citiem pasākumiem saistībā ar minētā pakalpojuma raksturelementu noteikšanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. pantu iesniegtais lūgums interpretēt Direktīvas 2002/20/EK 3., 5., 7. un 14. pantu; Direktīvas 2002/21/EK 3., 8. un 9. pantu;

Direktīvas 2002/77/EK 2. un 4. pantu; Direktīvas (ES) 2018/1972 5., 6., 8., 9. un 45. pantu; un, visbeidzot, Lēmuma (ES) 2017/899 11. un 20. apsvērumu.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesības un it īpaši Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2009/140/EK, 3. panta 3. un 3.a punkts, un 8. un 9. pants, kā arī Direktīvas (ES) 2018/1972 5., 6., 8., 9. un 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu sistēmu kā sistēma, kas Itālijas Republikā ir ieviesta ar Likuma par valsts budžetu 2018. gadam 1. panta 1031-bis punktu un Likuma par valsts budžetu 2019. gadam 1. panta 1105. punktu un kas atņem vai katrā ziņā būtiski ierobežo neatkarīgas administratīvās iestādes regulatīvas funkcijas, paredzot papildu apraides apjoma piešķiršanu tādā maksas procedūrā, kurā ir izraudzīts visaugstākās cenas piedāvājums un kurā piedalās vēsturiskie operatori?

2) Vai Savienības tiesības un it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 8. un 9. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 3., 5., 7. un 14. pants, Komisijas Direktīvas 2002/77/EK (2002. gada 16. septembris) par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū 2. un 4. pants, Lēmuma (ES) 2017/899 11. un 20. apsvērumi un taisnīguma princips, diskriminācijas aizlieguma princips, konkurences un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu sistēmu kā sistēma – kas ieviesta ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu (Likuma Nr. 205/2017 1. panta 1030., 1031., 1031-bis, 1031-ter, 1032. punkts), kā arī ar Komunikāciju regulatīvās iestādes Lēmumiem Nr. 39/19/CONS, 128/19/CONS, 564/2020/CONS un attiecīgiem nolēmumiem par frekvenču lietošanas tiesību piešķiršanu ciparu televīzijas pakalpojumam – kas nolūkā pārveidot “*frekvenču lietošanas tiesības*” par “*apraides apjoma lietošanas tiesībām*” neparedz līdzvērtīgu pārveidošanu, bet rezervē apjoma daļu maksas procedūrai, uzliekot operatoram papildu izmaksas, lai nodrošinātu laika gaitā likumīgi iegūto prerogatīvu saglabāšanu?

3) Vai Savienības tiesības un it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 8. un 9. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 3., 5., 7., 14. pants, Komisijas Direktīvas 2002/77/EK (2002. gada 16. septembris) par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū 2. un 4. pants, Lēmuma (ES) 2017/899 11. un 20. apsvērumi un taisnīguma princips, diskriminācijas aizlieguma princips, konkurences un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, kā arī samērīguma un piemērotības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj

tādu sistēmu kā sistēma, kas Itālijas Republikā ir ieviesta ar Likuma par valsts budžetu 2019. gadam 1. panta 1101.–1108. punktu un Likuma par valsts budžetu 2018. gadam 1. panta 1030., 1031., 1031-bis, 1031-quater, 1032., 1033., 1034. un 1037. punktu, Komunikāciju regulatīvās iestādes Lēmumiem Nr. 39/19/CONS (PNAF), 128/19/CONS un 129/19/CONS un attiecīgiem nolēmumiem par frekvenču lietošanas tiesību piešķiršanu ciparu televīzijas pakalpojumam, kas neparedz strukturāla rakstura pasākumus [un], lai arī ir pieejami nestrukturāli kompensācijas un/vai līdzsvarošanas pasākumi, lai novērstu iepriekš radīto nevienlīdzības situāciju paredz maksas procedūru, kas operatoram uzliek papildu izmaksas un aprūtinājumus, un vai šīs [Savienības] tiesības, it īpaši ņemot vērā samērīguma un piemērotības principus, kā arī spriedumā *Persidera* apstiprinātos principus, nepieļauj tādu sistēmu kā iepriekš aprakstītā, ņemot vērā arī sistēmas vispārēju attīstību un tās “anomālijas” un “bažas” un “pārkāpumus”, kas ir konstatēti šī lūguma motīvu daļā minētajā valsts un ārvalstu judikatūrā, vai turpretī nestrukturāli pasākumi, kurus Iestāde pieņēmusi sistēmas līdzsvarošanai, ir pietiekami?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva), 3., 5., 7. un 14. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2009/140/EK, 3. panta 3. un 3.a punkts, kā arī 8. un 9. pants.

Komisijas Direktīva 2002/77/EK (2002. gada 16. septembris) par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū, 2. un 4. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (pārstrādāta redakcija), 5., 6., 8., 9. un 45. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2017/899 (2017. gada 17. maijs) par 470–790 MHz frekvenču joslas izmantošanu Savienībā, 11. un 20. apsvērums.

Lai labāk izprastu šī strīda rašanās kontekstu, starp vairākiem citētiem ES Tiesas nolēmumiem ir īpaši būtiski šie spriedumi: 2008. gada 31. janvāris, C-380/05, *Centro Europa 7*; 2017. gada 26. jūlijs, C-560/15, *Europa Way* un *Persidera*; 2017. gada 26. jūlijs, C-112/16, *Persidera*.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Šajā lietā ir būtiski daži *Legge del 27 dicembre 2017, n. 205* [2017. gada 27. decembra Likuma Nr. 205] (Likums par valsts budžetu 2018. gadam), ar grozījumiem, kas izdarīti ar *legge del 30 dicembre 2018, n. 145* [2018. gada 30. decembra likumu Nr. 145], 1. panta punkti:

1030. punkts: “Līdz 2018. gada 31. maijam *Autorità per le garanzie nelle comunicazioni* (Komunikāciju regulatīvā iestāde, Itālija; turpmāk tekstā – “Komunikāciju regulatīvā iestāde”) pieņem valsts plānu zemes ciparu televīzijas pakalpojumam paredzēto frekvenču piešķiršanai, kas turpmāk tekstā apzīmēts kā valsts plāns, ņemot vērā vismodernāko kodēšanu vai standartus, lai ļautu efektīvāk izmantot spektru, un izmantojot tehnisko apgabalu kritēriju vietējai plānošanai. Līdz 2019. gada 31. janvārim Komunikāciju regulatīvā iestāde atjaunina iepriekšējā teikumā minēto valsts plānu. Lai izslēgtu radiofrekvences traucējumus ar kaimiņvalstīm, katrā koordinācijas apgabalā, kas noteikts starptautiskajos nolīgumos, kurus, īstenojot iepriekš 1026. punktā minēto 2017. gada 17. maija Lēmumu (ES) 2017/899, ir parakstījušas *Ministero dello sviluppo economico* (Ekonomikas attīstības ministrija, Itālija; turpmāk tekstā – “Ekonomikas attīstības ministrija”) un kaimiņvalstu iestādes, plānā ietver vienīgi tās frekvences, kas saskaņā ar minētajiem nolīgumiem piešķirtas Itālijai. [..]”.

1031. punkts “Ievērojot Eiropas un valsts audiovizuālās politikas mērķus sociālas kohēzijas, plašsaziņas līdzekļu plurālisma un kultūru daudzveidības jomā un lai nodrošinātu visefektīvāko spektra pārvaldību, ko pieļauj vismodernāko tehnoloģiju izmantošana, visas frekvences, kas valsts un vietējā mērogā piešķirtas zemes ciparu televīzijas pakalpojumam un piešķirtas III VHF un 470–694 MHz joslā, tiek atbrīvotas saskaņā ar 1032. punktā minēto grafiku. Lai sasniegtu tos pašus pirmajā teikumā minētos mērķus, frekvenču lietošanas tiesības, kuras šī likuma spēkā stāšanās dienā pieder valsts tīkla operatoriem, pārveido par apraides apjoma lietošanas tiesībām jaunajos valsts multipleksos, kas izveidoti pēc DVB-T2 tehnoloģijas, ievērojot kritērijus, kurus Komunikāciju regulatīvā iestāde definē līdz 2019. gada 31. martam, lai piešķirtu frekvenču lietošanas tiesības. Līdz 2019. gada 31. martam Komunikāciju regulatīvā iestāde nosaka kritērijus, pēc kuriem valsts tīkla operatoriem valsts mērogā piešķir saskaņā ar 1030. punktu plānotās frekvenču lietošanas tiesības zemes ciparu televīzijas pakalpojumam, ņemot vērā nepieciešamību samazināt iespējamās tīklu pārveidošanas un izveidošanas izmaksas, samazināt 1032. pantā minētā pārejas posma ilgumu, kā arī mazināt izmaksas un ietekmi uz gala lietotājiem. Līdz 2019. gada 30. jūnijam Ekonomikas attīstības ministrija izsniedz valsts tīkla operatoriem trešajā teikumā minētās frekvenču lietošanas tiesības, pēc Iestādes definētiem kritērijiem, kas minēti tajā pašā teikumā. Komunikāciju regulatīvā iestāde paredz uz izmaksām orientētas metodes un ekonomiskus nosacījumus, saskaņā ar kuriem pārejas periodā multipleksā, kas satur reģionālo informāciju, publiskā pakalpojuma sniedzējam ir pienākums nodot daļu no piešķirtā apraides apjoma, katrā ziņā ne mazāk kā vienu programmu, par labu katram no vietējā teritorijā likumīgi darbojošiem subjektiem, kuriem šīs tiesību normas spēkā stāšanās dienā ir

piešķirtas kanālu CH 51 un 53 lietošanas tiesības un kuri pārejas perioda laikā saskaņā ar 1032. pantu atbrīvo attiecīgās lietošanas tiesības”.

1031-bis punkts: “Papildu apraides apjoma, kas ir pieejams valsts mērogā, kā arī zemes frekvenču papildus frekvencēm, kas paredzētas 1031. punktā minētajai lietošanas tiesību pārveidošanai, kuras Komunikāciju regulatīvā iestāde ietvēra valsts plānā un kuras ir paredzētas zemes ciparu televīzijas pakalpojumam, piešķiršana valsts tīkla operatoriem un publiskā radiotelevīzijas un multimediju pakalpojuma sniedzējam notiek, izmantojot maksas procedūru bez izsoles, kuru līdz 2019. gada 30. novembrim rīko Ekonomikas attīstības ministrija, īstenojot procedūras, kuras līdz 2019. gada 30. septembrim paredz Komunikāciju regulatīvā iestāde, saskaņā ar 2003. gada 1. augusta Leģislatīvajā dekrētā Nr. 259 paredzētā Elektronisko komunikāciju kodeksa 29. pantu, pamatojoties uz šādiem principiem un kritērijiem: a) apraides apjoma un frekvenču piešķiršana pamatojoties uz daļām, kas atbilst pusei no multipleksa; b) piedāvājumu minimālās vērtības noteikšana pamatojoties uz Komunikāciju regulatīvās iestādes identificētām tirgus vērtībām; c) iesniegto ekonomisko piedāvājumu vērtības ņemšana vērā; d) pakalpojuma nepārtrauktības, tehnoloģiskās pārejas ātruma, kā arī tehnoloģisko infrastruktūru, kuras nodrošināja nozarē darbojošies valsts tīkla operatori, tostarp publiskā radiotelevīzijas un multimediju pakalpojuma sniedzējs, kvalitātes nodrošināšana; e) pieredzes, ko šajā nozarē guvuši valsts tīkla operatori, uzlabošana, it īpaši attiecībā uz ciparu apraides tīklu izveidi; f) struktūru spēju nodrošināt spektra efektivitāti uzlabošana, nozarē uzkrātās profesionalitātes un kompetenču ņemšana vērā, tehnoloģisko inovāciju un apraides apjoma un papildu frekvenču optimālas, efektīvas un savlaicīgas izmantošanas uzlabošana; g) spektra vislabākās izmantošanas nodrošināšana, ņemot vērā pašreizējo labas kvalitātes satura izplatīšanu zemes ciparu televīzijas tehnoloģijās lielākajai daļai Itālijas iedzīvotāju. Ekonomikas un finanšu ministrs ir pilnvarots ar saviem dekrētiem nodrošināt noteiktā valsts budžeta ieņēmumu sadaļā iemaksāto ieņēmumu iedalīšanu konkrētām Ekonomikas attīstības ministrijas tāmes izdevumu sadaļām, pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt 1039. punkta c) apakšpunktā minēto televīzijas uztveršanas iekārtu iegādi, ievērojot tehnoloģiju neitralitātes principu, un veicināt jauno televīzijas tehnoloģiju eksperimentēšanu saskaņā ar darbības metodēm un izmaksu kārtību, kas noteiktas ar dekrētu, ko pieņem Ekonomikas attīstības ministrs, vienojoties ar Ekonomikas un finanšu ministru”.

1031-ter punkts: “Frekvenču, kuras izriet no 1031. punktā minētās pārveidošanas, kā arī no 1031-bis punktā minētās piešķiršanas procedūras, lietošanas tiesību ilgums ir noteikts saskaņā ar 2003. gada 1. augusta Leģislatīvajā dekrētā Nr. 259 paredzētā Elektronisko komunikāciju kodeksa regulējumu”.

1032. punkts: “Līdz 2018. gada 30. jūnijam ar Ekonomikas attīstības ministra dekrētu, vispirms veicot sabiedrisko apspriešanu, paredz valsts grafiku, kurā noteikti 1026. punktā minētā 2017. gada 17. maija Lēmuma (ES) 2017/899 mērķu īstenošanas termiņi, ņemot vērā nepieciešamību paredzēt pārejas periodu no 2020. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 30. jūnijam, lai nodrošinātu, ka visi tīkla operatori, kuriem ir attiecīgās lietošanas tiesības valsts un vietējā mērogā, atbrīvo

frekvences un publiskā radiotelevīzijas un multimediju pakalpojuma sniedzējs pārstrukturē reģionālo informāciju saturošo multipleksu, un saskaņā ar šādiem kritērijiem: a) to ģeogrāfisko apgabalu noteikšana, kuros sadalīt valsts teritoriju frekvenču atbrīvošanai, tostarp lai novērstu vai samazinātu radiofrekvences traucējumus attiecībā uz kaimiņvalstīm, kuras mobilajam pakalpojumam izmanto 700 MHz joslu ar agrākiem termiņiem nekā Itālija; b) šī punkta f) apakšpunktā minētajā termiņā tīkla operatori, kuriem ir lietošanas tiesības vietējā mērogā, atbrīvo visas šā likuma spēkā stāšanās dienā izmantotās frekvences un vienlaicīgi tiek aktivizētas frekvences, kas saskaņā ar valsts plānu paredzētas vietējiem raidījumiem; c) šī punkta f) apakšpunktā minētajā termiņā publiskā radiotelevīzijas un multimediju pakalpojuma sniedzējs atbrīvo frekvences, kuras šīs tiesību normas spēkā stāšanās dienā ir izmantotas publiskā pakalpojuma multipleksā, kas satur reģionālo informāciju, un vienlaicīgi tiek aktivizētas frekvences, kas saskaņā ar valsts plānu paredzētas jauna multipleksa izveidei ar sadalāmību pa makrozonām; d) šī punkta f) apakšpunktā minētajā termiņā valsts operatori atbrīvo frekvences, kuras ietilpst 702–734 MHz joslā, kas atbilst 50.–53. kanālam, un vienlaicīgi tiek aktivizētas pieejamās frekvences, kuras jāidentificē, ņemot vērā nepieciešamību samazināt lietotāju neērtības un nodrošināt darbības nepārtrauktību, un šī punkta f) apakšpunktā minētajā termiņā tīkla operatori, kuriem ir lietošanas tiesības vietējā mērogā, atbrīvo frekvences, kuras atbilst kanāliem CH 51 un 53, nākamiem a) apakšpunktā norādītajiem ģeogrāfiskiem apgabaliem, katrā ziņā pārejas periodā no 2020. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim; e) atlikušo frekvenču atbrīvošana un tādu valsts plānā paredzēto frekvenču aktivizēšana, kas ir atlikušo valsts lietošanas tiesību priekšmets; f) termiņu noteikšana, katrā ziņā pārejas periodā no 2020. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim, frekvenču atbrīvošanu un kontekstuālo aktivizāciju secībai saskaņā ar kritērijiem un attiecībā uz d) apakšpunktā minētajiem valsts operatoriem, kuriem ir kanālu CH 50 un 52 lietošanas tiesības, kas jāīsteno nākamiem a) apakšpunktā norādītajiem ģeogrāfiskiem apgabaliem, frekvenču atbrīvošanu secībai saskaņā ar kritērijiem un attiecībā uz d) apakšpunktā minētajiem vietējiem operatoriem, kuriem ir kanālu CH 51 un 53 lietošanas tiesības, kas jāīsteno nākamiem a) apakšpunktā norādītajiem ģeogrāfiskiem apgabaliem, katrā ziņā pārejas periodā no 2020. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim, kā arī termiņu noteikšana atlikušo frekvenču atbrīvošanai un tādu valsts plānā paredzēto frekvenču aktivizēšana, kas ir atlikušo valsts lietošanas tiesību priekšmets un kas minētas b), c) un e) apakšpunktā. Līdz 2019. gada 15. aprīlim Ekonomikas attīstības ministrs atjaunina iepriekšējā teikumā minēto dekrētu”.

Runājot par četriem *Autorità italiana per le Garanzie nelle Comunicazioni* (Itālijas Komunikāciju regulatīvā iestāde, turpmāk tekstā arī – “AGCOM”) nolēmumiem, kas ir citēti otrajā un trešajā prejudiciālajā jautājumā, to saturs būtībā ietver vadlīniju, kuras likumdevējs ir noteicis iepriekš citētajos Likuma par valsts budžetu 2018. gadam punktos, jaunu formulējumu, ievērojot detalizēti norādītos tehniskos datus.

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Šī lieta ir pēdējā nodaļa stāstā, kas aizsākās pirms 2000. gada un kura galvenie varoņi ir tādi operatori kā *Persidera*, kas ir veltīgi mēģinājuši izveidot analogās televīzijas apraides pakalpojumu valsts mērogā, jo saskarās ar nepārvaramu šķērslī problemātiskā kontekstā, kuru pati Itālijas *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) raksturoja kā “vienīgi *de facto* frekvenču aizņemšanu (iekārtu darbību bez koncesiju un atļauju izsniegšanas), ārpus jebkādas plurālisma palielināšanas loģikas frekvenču sadalē un ētera viļņu efektīvā plānošanā. Turklāt šī *de facto* okupācija vairākos gadījumos [un] ilgos laikposmos tika leģitimēta *ex post* un sanēta, ļaujot turpināt atsevišķu privāto radiotelevīzijas raidorganizāciju darbību”.
- 2 Itālijas *Corte costituzionale* vairākkārt iejaucās šajā stāstā, par neatbilstošām konstitūcijai pasludinot vairākas tiesību normas, kas faktiski liedza efektīvi īstenot informācijas plurālisma principu, ikreiz liekot likumdevējam grozīt esošo tiesisko regulējumu, kā kropļojošās sekas tomēr ikreiz tika pagarinātas uz pārejas perioda pamata, tādējādi nepadarot jautājuma galīgu risinājumu par iespējamu.
- 3 Šī anomālā situācija turpinājās arī pārejas laikā no analogās televīzijas uz ciparu televīzijas apraidi, ņemot vērā, ka, regulējot šo pāreju, Itālijas likumdevējs par sākumpunktu uzskatīja tieši minēto kontekstu, kurā gan Itālijas *Corte costituzionale*, gan pašas ES Tiesas konstatētie trūkumi (skat. trīs iepriekš minētos Tiesas spriedumus) vēl nebija īsti novērsti.
- 4 Tātad vēl neskaidrā situācijā tika pieņemts Likums par valsts budžetu 2018. gadam, kura mērķis starp daudzajiem pasākumiem ir, no vienas puses, piešķirt frekvences 700 MHz joslā (694–790 MHz) zemes sistēmām, kas spēj nodrošināt bezvadu platjoslas elektronisko sakaru pakalpojumus, un, no otras puses, piešķirt radiotelevīzijas sistēmai jaunu struktūru zemes ciparu platformā (valsts un vietējā).
- 5 Attiecīgos pasākumus pieņēma valsts iestādes, kas piešķīra *AGCOM* pilnvaras pieņemt jauno valsts plānu, kā arī kritērijus, lai valsts tīkla operatoriem jau piederošās frekvenču lietošanas tiesības pārveidotu apraides apjoma lietošanas tiesībās, nodrošinot pāreju no valsts multipleksiem DVB-T tehnoloģijā uz jauniem valsts multipleksiem DVB-T2 tehnoloģijā. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem *AGCOM* sagatavoja valsts plānu 2019. gadam (apstiprināts ar *AGCOM* Lēmumu Nr. 39/19/CONS), kurā tika ieplānotas kopumā 12 jaunas valsts DVB-T2 frekvences un noteikti konfigurācijas parametri, pamatojoties uz kuriem tika paredzēta vienīgi 10 DVB-T2 multipleksu tieša pārveidošana/piešķiršana, pārveidojot 20 valsts DVB-T tīklus.
- 6 Iesniedzējtiesa uzsver, ka iegūtais valsts plāns tika sagatavots ar ievērojamām grūtībām, nosakot pārveidošanas koeficientu, kas bija paredzēts, lai regulētu pāreju no iepriekšējiem operatoru apraides apjomiem uz jaunajiem: patiesībā *AGCOM*, cenšoties izvairīties no pārmērīgas tirgus sadrumstalotības, tomēr nevarēja izlemt šo koeficientu, pamatojoties vienīgi uz tehniskiem iemesliem, jo,

ja tā rīkotos šādā veidā, tā nevarētu padarīt likumdevējam pieejamu to frekvenču paketi (“digitālās dividendes”), kuras ir jāpiešķir ar maksas procedūru, kas ir tieši paredzēta Likumā par valsts budžetu 2018. gadam.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Iesniedzējtiesa koncentrējas vienīgi uz iebildumiem, kurus izvirza *Persidera*, kas, tāpat kā citi operatori (kā *Cairo Network* šobrīd tiesvedībā esošā lietā C-764/23), kritizē valsts plānā paredzētās pārveidošanas [*refarming*] procedūras tehniskos aspektus, uzsverot, ka zemes ciparu televīzijas pakalpojumam paredzēto 10 valsts multipleksu (UHF joslā) un 4 vietējo multipleksu (UHF joslā), kā arī viena reģionu multipleksa VHF joslā plānošana esot prettiesiska, ar to esot drastiski samazināti par 50 % šobrīd pastāvošie valsts multipleksi (no 20 uz 10), pārkāpjot televīzijas spektra efektivitātes principu; turklāt tā apgalvo, ka tehniskais vērtējums esot kļūdains.
- 8 Piemērojot minēto tiesisko regulējumu praksē, *Persidera* esot piešķirti spektrālie resursi (2,5 multipleksi DVB-T2), kas nav uzskatāmi par līdzvērtīgiem tās jau pārvaldītajiem (5 multipleksi DVB-T). *Persidera* skatījumā, šāda piešķiršana esot izraisījusi apraides apjoma un teritoriālā pārklājuma zaudēšanu, ar izrietošo kaitējumu ekonomiskajā un konkurences izpratnē. Turklāt *Persidera* apgalvo, ka minētie nolēmumi esot prettiesiski daļā, kurā nav paredzēta nekāda kompensācija tās labā, paredzot vienīgi iespēju iegūt papildu ½ multipleksa DVB-T2, piedaloties maksas konkursa procedūrā, kas paredzēta Likuma par valsts budžetu 2018. gadam 1. panta 1031.bis punktā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Attiecībā uz **pirmo jautājumu** *Consiglio di Stato* atsaucas uz paskaidrojumiem, kas tika īpaši pieprasīti no *AGCOM*, lai pamatotu šīs iestādes izvēles attiecībā uz kritērijiem veco frekvenču lietošanas tiesību pārveidošanai atbilstošās jauno frekvenču lietošanas tiesībās. Ja, no vienas puses, minētie paskaidrojumi apstiprina šajā ziņā pieņemamo tehnisko risinājumu ārkārtējo sarežģītību, no otras puses, tie uzsver izšķirošu ietekmi šajā kontekstā politiskajai nostājai, kuru likumdevējs ieņēma it īpaši ar Likuma par valsts budžetu 2018. gadam 1. panta 1031. un 1031-bis punktu (minēti iepriekš). Iesniedzējtiesa šaubās, ka minēto tiesību normu satura ārkārtējā precizitāte būtībā ievēroja *AGCOM* kā valsts regulatīvās iestādes pamata prerogatīvas, kuras tai būtu vienmēr jāizmanto saskaņā ar Savienības tiesībām (skat. it īpaši pamatdirektīvu un Eiropas Elektronisko sakaru kodeksu, minēti iepriekš) un kuras izpaužas kā plaša autonomija un neatkarība tieši no likumdošanas varas, lai veicinātu tās “ekonomiskās demokrātijas” efektīvu īstenošanu, kas ir būtiska, lai katrs operators varētu baudīt vienlīdzīgas iespējas konkurēt brīvā tirgū. Iesniedzējtiesa pauž bažas, ka, ņemot vērā faktu, ka ar piemērojamajām tiesību normām jau ir noteikts piešķiramo daļu lielums, kā arī saistītie procesuālie noteikumi, *AGCOM* rīcības brīvība ir prettiesiski ierobežota.

- 10 Attiecībā uz **otro jautājumu** iesniedzējtiesa uzsver, ka likumdevēja izdarītās politiskās izvēles, kas ir formulētas tiesību normās, kas ir ietvertas Likumā par valsts budžetu 2018. gadam un turpmākajos grozījumos (skat. iepriekš it īpaši 1. panta 1031-bis punktu), liekot *AGCOM* reorganizēt frekvenču piešķiršanas plānu tā, lai netiktu panākta iepriekš izsniegto koncesiju pilnīga pārveidošana, bet gan rezervējot būtisku daļu piešķiršanai “maksas procedūrā bez izsoles” (tā dēvētā “ārējā dividendē”), subjektam, kuram jau piederēja zemes ciparu apraides frekvences, par kuru piešķiršanu šis subjekts iepriekš jau bija sedzis ievērojamas izmaksas, radīja iepriekš iegūto tiesību samazinājumu un nepieciešamību maksāt papildu summas vienīgi par to, lai saglabātu apraides apjomu, kas ir līdzvērtīgs tam jau piederošajam apraides apjomam. *Consiglio di Stato* skatījumā, tas pārkāpjot Savienības tiesisko regulējumu šajā jomā (it īpaši atbilstošās pamatdirektīvas un atļauju izsniegšanas direktīvas tiesību normas), kā arī vienlīdzīgas attieksmes, diskriminācijas aizlieguma, konkurences un tiesiskās palāvības aizsardzības principus. Kad *AGCOM* tika īpaši iztaujāta par šo problēmu, tā turklāt paziņoja iesniedzējtiesai, ka “tehniskā rīcības brīvība, ko [*AGCOM*, izmantojot trešajā jautājumā minētos lēmumus] izmantoja, nosakot pārveidošanas koeficientu starp [vecajiem un jaunajiem ciparu] tīkliem] [bija] nenovēršami ietekmēta un ierobežota ar Likuma par valsts budžetu 2018. gadam tiesību normām”.
- 11 Attiecībā uz **trešo jautājumu** iesniedzējtiesa vispirms atsauca uz vēsturiskiem precedentiem, kas ir nostiprināti iepriekš minētajā Tiesas spriedumā C-112/16, kas attiecas tieši uz *Persidera*. Lai novērstu tajā gadījumā konstatētās nelīdzsvarotības, *AGCOM* bija ieplānojusi ar maksas procedūru piešķirt četras daļas, kas atbilst četrām vispārīgām frekvenču lietošanas tiesībām, katra no kurām atbilst pusei no viena valsts multiplexa DVB-T2 tehnoloģijā. Četras daļas bija sadalītas trīs kategorijās: P1 (viena daļa); P2 (viena daļa); P3 (divas daļas). *AGCOM* bija paredzējusi, ka *Persidera* varēja konkurēt (atšķirībā no vēsturiskām raidorganizācijām *RAI* un *Mediaset*) par daļu P2 un P3 piešķiršanu (bet ne par P1, kas bija rezervēta jaunpienācējiem un viena tīkla operatoriem), lai kompensētu minēto [raidorganizāciju] *RAI* un *Mediaset* prettiesiski uzkrātās konkurences priekšrocības. Tomēr, pēc *Persidera* uzskatiem, kurus, šķiet, atbalsta arī iesniedzējtiesa, šāds risinājums nekad nebūtu novērsis iepriekš minētās nelīdzsvarotības, pārkāpjot Savienības tiesību principus un noteikumus šajā jomā, jo: notiktu iepriekš iegūto tiesību nepilnīga pārveidošana, lai nodrošinātu ārējo dividendi, kura bija paredzēta maksas procedūrai (skat. otro jautājumu); turklāt kā dažādu pozīciju līdzsvarošanas pasākums esot izmantota vienīgi maksas procedūra, pieņemot asimetriskus noteikumus, kuri ļautu *Persidera* izpirkt vēsturiski radīto nelīdzsvarotību vienīgi uzņemoties papildu izmaksas un bez kompensācijas par iepriekš iegūto.